

Fald ikke komme hertil. Dernæst var Spørgsmaalet, om vi overhovedet vilde gaa ind paa at give Fabrikbestyrer Dahl noget som helst. Vi pleje jo i Finansudvalget at være meget velvillige over for Folk, der have arbejdet i Statens Tjeneste, og som saa ere komne til at staa paa bar Bakke. Men vi fandt dog, at der maatte ikke være noget som helst her, der kom til at smage af, at vi gav Manden et Løfte om en aarlig Understøttelse. I Stedet for at bevilge ham 500 Kr., selv om det kun var for 2 Aar, ere vi derfor gaaede til at bevilge ham 1000 Kr. en Gang for alle, idet det udtrykkelig er fremhævet, at det er en Gang for alle, og at vi ville være færdige dermed med det samme. Vi have saa ofte set det, at naar en Understøttelse er aarlig, selv om den kun skal løbe for et meget begrænset Aaremaal, hænder det dog, naar Aaremaalet er ude, at saa kommer Manden igen, og en vis Medlidenhedsfølelse fører med sig, at man saa bliver ved. Her have vi saa søgt at gøre det ved en Bevilling en Gang for alle, og vi have stillet Ændringsforslag i saa Henseende.

Naar jeg saa dernæst nævner, at der under Marineministeriet i Betænkningen, Tillæg B., pag. 1915, findes en Redegørelse for den Brand, der den 18. December f. A. overgik Skibet „Iver Hvitfeldt“, hvorefter denne Brand foranledigede en Udgift af 47,594 Kr., som hele Udvalget har tiltraadt, saa er der i Virkeligheden af alle Ændringerne kun tilbage 3 Punkter, som jeg vil kalde 3 politiske Punkter. Det ene vedrører Forsvarskommissionen. Her har Mindretallet foreslaaet, at Bevillingen til Forsvarskommissionen nedsættes med 1000 Kr. Jeg skal ikke udtale mig om dette Forslag. Jeg ved ikke, hvad der skal lægges ind deri, og jeg venter med at udtale mig derom, indtil jeg har hørt den Begrundelse, det ærede Mindretal vil give.

De andre to politiske Punkter findes henholdsvis paa Betænkningen i Tillæg B., pag. 1899 og pag. 1959, og de angaa en Sag, vi jo alle her i Tinget kende, nemlig Udgifterne til de ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger, som Regeringen fandt sig foranlediget til at sætte i Værk i Anledning af de Forhold, der vare skabte ved Krigen mellem Rusland og Japan. Paa pag. 1899 ville ærede Medlemmer finde den Skrivelse fra Krigsministeren, som angaar det herhen hørende Forhold. Som ærede Medlemmer ville erindre, meddelte Konseilspræsidenten i det Foredrag, han under Interpellationen holdt her i Tinget, at der under Krigsministeriet til Søbefæst-

ningen vilde blive anvendt en Sum af 116,500 Kr., og desuden vilde der komme Udgifterne til det indkaldte Mandskab. Det er ogsaa nøjagtigt det, som findes her i Skrivelsen. Summen til Søbefæstningen er opgiven til 116,500 Kr., og hvad det har kostet at holde de indkaldte i den Tid, de have været der, indtil Finansaarets Udgang vil andrage 96,750 Kr. I alt bliver det 213,250 Kr. For Marineministeriets Vedkommende fik vi ogsaa at vide af den højtærede Konseilspræsident under Interpellationen, at Udgifterne til Flaadens Udrustning m. m. vilde andrage ca. 60,000 Kr., og dertil kom saa de Udgifter, som bleve nødvendige ved Indkaldelse af det ekstraordinære Mandskab under Marinen, og det er 14,850 Kr., i alt 74,850 Kr. I det hele vil det altsaa andrage et Beløb af 288,100 Kr.

Naar vi nu atter skulle til at beskæftige os med denne Sag — og jeg tænker vel, at vi ikke komme til at gaa ganske let hen over det — derfor vil det ærede Mindretals Ordfører vel sørge —, saa ønsker jeg straks at bemærke, at Sagen er i Virkeligheden afgjort. Vi have stemt om den Sag, den Gang Socialdemokraterne stillede deres Interpellation den 26. Februar i Aar. Da stemte vi om et Tillidsvotum til Ministeriet og en Tilslutning til de Foranstaltninger, som Ministeriet har foretaget. I den Tilslutning, vi da gav Ministeriet, laa jo tillige et ganske klart Løfte om, at vi vilde være med til at bevilge de Penge, som vare en Følge af de omtalte Foranstaltninger. Men da nu, som sagt, Socialdemokraterne og Socialdemokraternes Ordfører formodentlig nok ville prøve paa, om det er muligt at blæse den samme Storm op paa ny, som de den Gang havde søgt at sætte i Scene, vil jeg gøre nogle Bemærkninger allerede paa Forhaand.

Under Interpellationen talte Socialdemokraternes Ordfører meget om de Bevillinger, der her ere givne til Københavns Befæstning. Han brugte bestandig det Udtryk: „Københavns Befæstning“, og han brugte det naturligvis med Hensigt, for han vidste meget vel, at i det almindelige Indtryk Landet over stod det Udtryk „Københavns Befæstning“ som identisk med „Københavns Landbefæstning“, og naar han saaledes talte om Københavns Befæstning i al Almindelighed og talte ikke særlig til Rigsdagsmænd, men ud til Vælgerne, saa var det ham vistnok ikke ukært, om der kunde fæstne sig det Indtryk, at der her var Tale om Foranstaltninger, hvorved man foregreb Spørgsmaalet om Køben-